

ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วย
การเคลื่อนไหว โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

LEARNING RESULTS OF MOVEMENT UNIT IN
ART DEPARTMENT (SUBSTANCE 3: DANCE) USING THE SERIES
OF CIPPA TEACHING ACTIVITY OF GRADE 3 STUDENTS

¹นริศา ศรีวงศ์สวัสดิ์, ²เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรม และ ³กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์
¹Narisa Sriwongsawat, ²Charuenwit Sompongdam and ³Kanokkarn Srisurin

มหาวิทยาลัยราชธานี, ประเทศไทย
Ratchathani University, Thailand.

¹Hellonarisa@hotmail.com

Received December 25, 2021; Revised February 12, 2022; Accepted March 20, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเคลื่อนไหว ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 19 คน โรงเรียนเทศบาล 2 พิบูลวิทยาการ โรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เขต 3 จังหวัดอุบลราชธานี ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบใช้หลักความน่าจะเป็นแบบสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดผลการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ ค่าทีแบบไม่มีอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการ

¹ นักศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

³ อาจารย์ ดร.,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

สอนแบบซิปปา ประเด็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะการทำงานกลุ่ม และควมมีวินัยในการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้ การเคลื่อนไหว ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลการเรียนรู้; ชุดกิจกรรมการสอนซิปปา; กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์)

Abstract

The objectives of this research included: 1) to study the learning performance of grade 3 students; and 2) to compare the learning achievement of grade 3 students who learned movement unit in Art Department (Substance 3: Dance) before and after using the series of CIPPA teaching activity. The samples used in the research were 19 of grade 3 students in Tedsaban 2 Phibunvidayakan School under the Local Administration Department, Region 3 of Ubon Ratchathani Province. The samples were derived by a simple random sampling. The instrument used was an achievement test. Data were analyzed and interpreted through statistical package. Statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test dependent samples. The research findings were as follows. 1) The overall learning performance of the students after using the series of CIPPA teaching activity including: learning achievement; movement skills; group working skills; and disciplines in learning; was at a high level. The overall satisfaction was at the highest level. 2) Learning achievement of the students in movement unit in Art Department (Substance 3: Dance) after using the series of CIPPA teaching activity was higher than before learning with a statistical significance of .05

Keywords: Learning Results; Series of CIPPA Teaching Activity; Art Department (Substance 3: Dance)

บทนำ

วัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทยได้อย่างชัดเจน คนไทยจึงควรอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่กับประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้ วัฒนธรรมยังเป็นการดำเนินชีวิตที่มนุษย์สร้างขึ้นไม่ว่าจะเป็นการเล่น การแสดง การร้องเพลง พุทธกรรม และบรรดาผลงานทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นงานด้านจิตรกรรม สถาปัตยกรรม ศิลปะ วรรณคดี ดนตรี ปรัชญา ศิลธรรม จรรยา ภาษา กฎหมาย ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนความคิด ความรู้ ในลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม หรือความเสื่อมเสียของสังคม และใน

ขณะเดียวกันวัฒนธรรมยังกำหนดชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม ทั้งเรื่องความเป็นระเบียบ ความรู้สึก ความประพฤติ และกิริยาอาการหรือการกระทำใด ๆ ของมนุษย์ลงรูปเป็นพิมพ์เดียวกันและสำแดงออกมาให้ปรากฏเป็นภาษา ศิลปะ ความเชื่อถือ ระเบียบ ประเพณี ความกลมเกลียว ความก้าวหน้าของชาติและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน ดังนั้นวัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติมาก ซึ่งได้ถ่ายทอดกันมารุ่นต่อรุ่น โดยถ้าสิ่งใดที่ดีแล้วก็เก็บไว้ สิ่งใดควรแก้ก็ทำการแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น เพื่อจะได้ส่งเสริมให้มีลักษณะที่ดีและเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติต่อไป (ไพศาล ภูไพบูลย์, อังคณา ตติรัตน์ และปนัดดา มีสมบัติงาม, 2550)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้นเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 สาระ ได้แก่สาระที่ 1 ทักษะศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทักษะธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์ จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันสาระที่ 2 ดนตรี มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ และสาระที่ 3 นาฏศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่าง

อิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การจัดการเรียนรู้สาระที่ 3 นาฏศิลป์ นั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการปฏิบัติทางด้านนาฏศิลป์ในลักษณะการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างมีลีลาที่อ่อนช้อยงดงาม ดังนั้นการสอนนาฏศิลป์จึงจำเป็นต้องมีหลักในการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ที่เหมาะสม อาจกำหนดเป็นลำดับ 5 ขั้นตอน สำคัญ คือ 1) ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายเข้ากับจังหวะให้คล่อง 2) ฝึกลักษณะการรำรำเบื้องต้นที่ละท่าพร้อมทั้งนำไปประกอบเพลงง่ายๆ 3) ฝึกการใช้ภาษาทำนาฏศิลป์ แสดงความหมาย ความรู้สึก และบุคลิกภาพ 4) ฝึกการรำประกอบเพลงง่ายๆ สั้นๆ ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก 5) ฝึกการรำหรือการแสดงที่เป็นชุดการแสดงง่ายๆ สั้นๆ เช่น รำวง รำเพลงปลุกใจ

จากการเรียนการสอนกลุ่มสาระศิลปะ ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเทศบาล 2 พิบูลวิทยาคาร สังกัด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เขต 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 53.42 และปัญหาการจัดการเรียนการสอนทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ที่ผู้วิจัยได้พบในการจัดการเรียนวิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 2 พิบูลวิทยาคาร สังกัด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เขต 3 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานาฏศิลป์ไม่สูงเท่าที่ควร ซึ่งนักเรียนยังขาดทักษะในการเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ เช่น องค์ประกอบนาฏศิลป์ไทย การแสดงนาฏศิลป์ไทย การละครเบื้องต้น และทักษะการปฏิบัติต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหว การฝึกการปฏิบัติรำวงมาตรฐาน ฯลฯ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้เคลื่อนไหว โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการเรียนรู้อุปกรณ์การเรียนรู้ศิลปะ (สาขานาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้เคลื่อนไหวโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา ของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้เคลื่อนไหว โดยใช้ชุดกิจกรรมในการสอนแบบ CIPPA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเขต 3 ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะ การเคลื่อนไหว ทักษะการทำงานกลุ่ม ความมีวินัยในการเรียน และความพึงพอใจ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วย การเคลื่อนไหว โดยใช้ชุดกิจกรรมในการสอนแบบ CIPPA ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เขต 3 ในด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเคลื่อนไหว โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 165 คนในโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เขต 3 จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งหมด จำนวน 2 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียน เทศบาล 2 พิบูลวิทยาคาร โรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เขต 3 จังหวัด อุบลราชธานี จำนวนนักเรียน 19 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้การสุ่มแบบ การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มหาโรงเรียนได้โรงเรียนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เขต 3 จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 1 โรงเรียน ได้โรงเรียน เทศบาล 2 พิบูลวิทยาคาร

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้อง จากโรงเรียน เทศบาล 2 พิบูลวิทยาคาร ได้ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่ เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) โรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น เขต 3 จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้ชุดกิจกรรมในการสอนแบบ CIPPA รายวิชา นาฏศิลป์ หน่วยการเคลื่อนไหว ประกอบด้วย 3 แผน 8 ชั่วโมง ได้แก่ 1. ลักษณะเฉพาะของรำวงมาตรฐาน 2. สนุกกับเพลงรำวงมาตรฐาน 3. รู้จักเพลงพระราช นิพนธ์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา กลุ่มสาระการ เรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเคลื่อนไหว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.2 ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ((สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วย การเคลื่อนไหว

3.4 แบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหว

3.5 แบบประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม

3.6 แบบประเมินความมีวินัยในการเรียน

3.7 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และเสนอค่าสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเชิงปริมาณของผู้ตอบแบบสอบถาม ขั้นตอนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติแบบอธิบายและแบบอ้างอิงในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล กล่าวคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วย การเคลื่อนไหวโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้ ก่อนและหลังที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปา มี 5 ด้าน

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้ การเคลื่อนไหวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนอยู่ในระดับต่ำ และหลังเรียนอยู่ในระดับสูง

1.2 ผลการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ส่วนรายทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ทักษะการเคลื่อนไหว

1.3 ผลการเรียนรู้ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปา โดยภาพรวมและรายแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนอยู่ในระดับสูง

1.4 ผลการเรียนรู้ความมีวินัยในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา โดยภาพรวมและรายแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนอยู่ในระดับสูง

1.5 ผลการเรียนรู้ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หลังที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก ด้านสื่อการเรียนการสอน รองลงมา ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน ด้านการวัดผลการประเมินผล ด้านการจัดกิจกรรมการสอนและด้านเนื้อหา ตามลำดับ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หน่วยการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) หลังที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก ด้านสื่อการเรียนการสอน รองลงมา ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน ด้านการวัดผลการประเมินผล ด้านการจัดกิจกรรมการสอนและด้านเนื้อหา ตามลำดับ

1.1 ผลการเรียนรู้ประเด็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปาอยู่ในระดับสูง ครั้งนี้เนื่องจาก การเรียนการสอนแบบซิปปาเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) เพิ่มมากขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ตามจินตนาการ ของตนเอง สามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่างานนาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกและ ความคิดเห็น ต่องานนาฏศิลป์อย่างอิสระชื่นชม รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ (สุวิทย์ มูลคำ 2547: 9) ที่กล่าวว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิธีหนึ่งที่ได้รับการสนใจอย่างกว้างขวางได้แก่การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีจุดเน้นอยู่ที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งทางด้าน

ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของ (อดิสร ศิริ 2543) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากโมเดลชิปปามีรูปแบบที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน เน้นฝึกฝนกระบวนการคิดและกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม มีความสนุกสนานในการเรียนจนสามารถพัฒนาผู้เรียนให้สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสอดคล้องงานวิจัยของ (วรรณิกา เสนไสย 2556) พบว่า ผลการจัดการเรียนรู้ประเด็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สารานุกรมศิลป์ หน่วยการเรียนรู้

1.2 จากข้อค้นพบ ผลการเรียนรู้ประเด็นทักษะการเคลื่อนไหวของภาษาท่าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ครั้งนี้เนื่องจาก การเรียนการสอนแบบชิปปาเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนให้ลงมือปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนมีทักษะการเคลื่อนไหว มีความสามารถเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆ อาทิ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์เครื่องแต่งกาย การออกแบบ การจัดองค์ประกอบแถว การตกแต่งงานอย่างประณีตสถานที่และสวยงาม การนำเสนอผลงาน การวิจารณ์ผลงาน และการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์เครื่องแต่งกาย สอดคล้องกับแนวคิดของ ที่กล่าวว่าทักษะการเคลื่อนไหวเป็นทักษะที่พัฒนาขึ้นได้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่ดี เช่น การนำสิ่งเร้าที่แปลกใหม่เข้ามาช่วยในการเรียนภาษาท่า จะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้นรวมทั้งทำให้ผู้เรียนรู้สึกร่าเริงไม่ใช่ว่าเรื่องยาก แนวคิดของ (สุนันทา สุนทรประเสริฐ 2543: 3) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะปฏิบัติการทำให้ผู้เรียนได้ ทำได้ด้วยการหาวิธีการหรือการสร้างสื่อนวัตกรรมที่เข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาการสอนที่ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะปฏิบัติงานศิลปะ อันได้แก่การจัดทำแบบฝึกทักษะเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เพื่อใช้เป็นเป็นอุปกรณ์การสอนที่ลดภาระการสอนของครูได้มาก เพราะแบบฝึกหรือชุดกิจกรรมซึ่งเป็นสิ่งที่จัดทำอย่างเป็นระบบช่วยเสริมทักษะให้นักเรียนได้ฝึกหัดเกิดความรู้ที่คงทนต่อผู้เรียน รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ พงนา (2555) พบว่าทักษะการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์เรื่องเทคนิคการเคลื่อนไหว โดยการใช้รูปแบบการสอนชิปปาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระซองสามัคคีวิทยามีร้อยละ 80.44 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และงานวิจัยของอุษา ขุนทอง (2551) พบว่า ทักษะการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนวัดทองเลื่อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทองที่เรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาสูงขึ้น

1.3 ผลการเรียนรู้ประเด็นทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปา โดยภาพรวมและรายแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนอยู่ในระดับสูง ครั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปา ทำให้นักเรียนมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน มีการทำงานเป็นกลุ่ม การเพิ่ม

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงานการทำงานเป็นกลุ่มจำเป็นต้องมีการกำหนดบทบาทสำคัญให้กับสมาชิกอันจะนำไปสู่ความสำเร็จของงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Button (1974:1-2) ที่กล่าวว่า การเป็นมนุษย์ย่อมต้องสื่อสารและมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเพราะเราต้องอยู่ในสังคม ด้วยเหตุนี้การทำงานกลุ่มจึงต้องจัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยส่งเสริมให้มนุษย์เรียนรู้กับการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในบรรยากาศที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ผู้ที่เข้าร่วมทำงานกลุ่มจะพยายามช่วยกลุ่มและช่วยเหลือแต่ละคนเพื่อให้งานของกลุ่มไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ สอดคล้องกับแนวคิดของสุคนธ์ สินธพานนท์และคณะ (2554:121-122) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นกลุ่มเป็นกระบวนการฝึกทำกิจกรรม กระบวนการทำงานกลุ่มมีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แต่ละคนมีบทบาทที่แตกต่างกัน มีการเสนอความคิดเห็นพร้อมกับรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกอย่างมีเหตุผล มีการวางแผน ปฏิบัติงานตามแผน และเกิดการกำหนดภาระหน้าที่ที่ชัดเจน โดยกระบวนการทำงานกลุ่มมุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน และแนวคิดของวรารัตน์ กลมคุณากร (2554) ที่กล่าวว่า การสอนรูปแบบชิปปามีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์เกิดความสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ส่วนบทบาทของครูคือเป็นผู้กระตุ้นและชี้แนะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้เต็มตามศักยภาพ รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมเกียรติ ศรีรุ่งเรือง (2555) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MPDEL) มีทักษะกระบวนการกลุ่ม อยู่ในระดับมาก ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรคสูงขึ้น และงานวิจัยของวรารัตน์ กลมคุณากร (2554) พบว่า ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านนาเปือย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 อยู่ในระดับมาก

1.4 ผลการเรียนรู้ประเด็นความมีวินัยในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปา โดยภาพรวมและรายละเอียดการจัดการเรียนรู้ทุกแผนอยู่ในระดับสูง ครั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนแบบชิปปาเน้นให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนด้านการเรียนในลักษณะของการกระทำตามระเบียบของโรงเรียน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในพฤติกรรม 5 ด้านได้แก่ การทำกิจกรรมร่วมกัน การยอมรับและปฏิบัติตามข้อคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละเพื่อส่วนรวม และการไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น ส่งผลให้ความมีวินัยของนักเรียนสูงขึ้น ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ เอาใจใส่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความละเอียดรอบคอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ (นาฏศิลป์) มีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกทั้งการ

คิด การพูด และการกระทำ มีความซื่อสัตย์เมื่อได้รับมอบงานจะสามารถทำด้วยตนเองได้ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ จึงกำหนดคุณลักษณะที่เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีจิตสาธารณะ โดยโรงเรียนเป็นสถานที่สำคัญในการสร้างระเบียบวินัยให้กับนักเรียน และการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้า แนวคิดของฉันทนา ภาคบังข และคณะ (2539) ที่ให้ความหมายของวินัยในตนเองว่าเป็นคุณลักษณะทางจิตใจ และพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อตกลง เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม โดยไม่ต้องได้รับการควบคุมดูแลจากผู้อื่น เนื่องจากสามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองตามที่มุ่งหวัง แนวคิดของสุภาพร ธนะชานันท์ (2544) ที่กล่าวว่าการมีวินัยในตนเองเป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง โดยอยู่ในกฎและระเบียบของสังคม ซึ่งเกิดจากการสำนึกของตนเอง โดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคม ไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่นและจะต้องเป็นที่ก่อให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและผู้อื่น เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในสังคม รวมทั้งงานวิจัยของสัญญา มีชัย (2549) พบว่า การมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง และงานวิจัยของณัฐรดี โพธิ์ทิพย์ (2547) พบว่า การมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.5 ผลการเรียนรู้ประเด็นความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบซิปปา โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก ด้านสื่อการเรียนการสอน รองลงมา ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน ด้านการวัดผลการประเมินผล ด้านการจัดกิจกรรมการสอน และด้านเนื้อหา ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจาก การสอนรูปแบบโมเดลซิปปาเป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการแลกเปลี่ยนความรู้ การได้เคลื่อนไหวทางกาย การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ส่งผลทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะชุดกิจกรรมที่จัดให้มีความหลากหลาย ทันสมัยและเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ (ขริณี เดชจินดา 2535 : 6) ที่กล่าวว่าความพึงพอใจ

เป็นความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงและไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง แนวคิดของสุชีลา เพชรแก้ว (2554) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ยังมีความหลากหลายและน่าสนใจ อีกทั้งยังไม่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาเป็นแนวทางหนึ่งที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความสนใจที่หลากหลายของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และแนวคิดของ (วิชัย เหลืองธรรมชาติ 2531 : 9) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ คือความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชีลา เพชรแก้ว (2554) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของวรวิทย์ สีนธระหัส (2553) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. จากการทดสอบสมมุติฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้เนื่องจาก การเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปาเป็นรูปแบบการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ทักษะการจัดแถว ทักษะการเคลื่อนไหว และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน บุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อมรอบตัวหลายๆ ด้าน ความมีวินัยในการเรียนและส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ (สุนีย์ ภูพันธ์ 2546:103) ที่กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะซึ่งเป็นวิชาที่จะต้องมีการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ดังที่ Edward L. Thorndike ซึ่งเป็นผู้ค้นพบกฎการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยการกระทำอย่างมีเป้าหมาย กล่าวว่า กฎแห่งการฝึกหัด หมายถึง สิ่งใดก็ตามถ้าได้มีการกระทำบ่อย ๆ ก็จะทำให้เกิดความชำนาญ เกิดทักษะ และเมื่อนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้บ่อย ๆ ก็จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร การจัดการเรียนการสอนตามแบบชิปปามีความสำคัญที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ศิลปะ เพื่อสร้างความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้สูงขึ้น แนวคิดของสอดคล้องกับแนวคิดของ (ทศนา แหมมณี 2553 :282) ที่กล่าวว่ารูปแบบการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: ชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) เป็นรูปแบบการประสานห้าแนวคิด อันได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง (C) โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม

รอบตัว (I) ผ่านกิจกรรมหลากหลายที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้ (P) และช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระควบคู่ไปกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process) รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกฝนการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะกระบวนการนั้นๆ จนเกิดเป็นความสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (A) รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของตรีทิพย์ ชัยประทุม (2554) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทัศนศิลป์เรื่อง สุนัขกับงานปั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโนนม่วง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบโมเดลชิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และงานวิจัยของณัฐพงศ์ ศรีภูงา (2553) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทัศนศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาดีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การเรียนรู้ประเด็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบชิปปาอยู่ในระดับสูง การเรียนการสอนแบบชิปปาเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางศิลปะ (สาระที่ 3 นาฏศิลป์) เพิ่มขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ตามจินตนาการของตนเอง สามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์ คุณค่างานนาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกและ ความคิดเห็นต่องานนาฏศิลป์อย่างอิสระชื่นชม รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิธีหนึ่งที่ได้รับการสนใจอย่างกว้างขวางได้แก่การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีจุดเน้นอยู่ที่การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน เน้นฝึกฝนกระบวนการคิดและกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม มีความสนุกสนานในการเรียนจนสามารถพัฒนาผู้เรียนให้สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม
- ชรีณี เดชจินดา. (2535). *ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์กำจัดกากอุตสาหกรรม แขวงแหลมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร.บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยมหิดล .*
- ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ. (2539). *การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัยฉบับที่ 56 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐพงศ์ ศรีภูษา. (2553). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาทัศนศิลป์โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. Journal of Education Graduate Studies Research, ปีที่ 6 (ฉบับที่ 1), 178.
- ณัฐรดี โพธิ์ทิพย์. (2547). *การมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคตะวันออก*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ตรีทิพย์ ชัยประทุม. (2554). *ผลการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระทัศนศิลป์ เรื่องสนุกกับงานปนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนซิปปาโมเดล*. Journal of Education Graduate Studies Research, ปีที่ 7 (ฉบับที่ 2), 38.
- ทิตินา แยมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล ภูไพบูลย์ อังคณา ตติรัตน์ และปนัดดา มีสมบัติงาม.(2550) *หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม ม.1*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วรรณิกา เสนไสย. (2556). *ผลการจัดการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง งานศิลปกรรมที่ปรากฏ ในพระธาตุนาคุณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอน ซิปปาโมเดล (CIPPA MODEL)* บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยขอนแก่น. สืบค้นจาก <https://ednet.kku.ac.th/frm-lkuv02.php>
- วรวิทย์ สินธุระหัส. (2553). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องลายไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบซิปปา* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรัตน์ กลมคุณากร. (2554). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระ ภูมิศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)*. Journal of Education Graduate Studies Research, ปีที่ 7 (ฉบับที่ 2), 148.

- วิชัย เหลืองธรรมชาติ. (2531) *ความพึงพอใจและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ของประชากรในหมู่บ้านอพยพ โครงการเขื่อนรัชชประภา (เขื่อนหาลาน) จังหวัดสุราษฎร์ธานี*.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/กรุงเทพฯ.
- สมเกียรติ ศรีรุ่งเรือง. (2555). *การพัฒนาทักษะกระบวนการกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างเสริม สุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วารสารศึกษาศาสตร์, ปีที่ 35 (ฉบับที่ 3), 65.
- สัญญา มีชัย. (2549). *ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). *กลยุทธ์การสอนสังเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2543). *การผลิตเอกสารประกอบการเรียนการสอน*. นครสวรรค์: โรงพิมพ์พิมพ์.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร*. เชียงใหม่ : เดอะโนว์เลจ เซ็นเตอร์
- สุคนธ์ สีนพพานท์และคณะ. (2554). *วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. กรุงเทพฯ: 9199 เทคนิคพรินต์ติ้ง.
- สุชีลา เพชรแก้ว. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์และความพึงพอใจต่อวิชาศิลปะพื้นฐาน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบชิปปากับแบบปกติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*.วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, ปีที่ 2 (ฉบับที่1), 72. สืบค้นจาก https://www.npu.ac.th/npujournal/files_research/9/2-1_10.pdf
- อมรรัตน์ พจนา. (2555). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์และทักษะการเรียนรู้ วิชาศิลปะ เรื่องเทคนิคการวาดภาพสีน้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนชิปปาโมเดล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระซองสามัคคีวิทยา ขอนแก่น*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุษา ขุนทอง. (2550). *การเปรียบเทียบทักษะการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์และเจตคติต่อการวาดภาพเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ที่เรียนรู้ตามรูปแบบชินเนคติกส์กับตามรูปแบบชิปปา*. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อดิสร ศิริ. (2543). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้โมเดลชิปปา สำหรับวิชาชีววิทยา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- Botton, Leslie. (1974). "Developmental Group Work with Adolescent" London: University of London Press, Ltd.